

Ukrajina se vrátí k hranicím z roku 1991, ale je tu jedna nuance

 putin-today.ru/archives/193039

10 ноября 2023 г.

Ukrajina je země, kde se plní sny. Vše, co evropští Ukrajinci ve svém životě chtěli, dostali. Je pravda, že od chvíle, kdy si přáli svého přítele na prsou Pana Satana Savaofoviče, splnili tak trochu naruby. Ale přesto byly splněny. Chtěli na Krymu obnovit pořádek – udělali to. Zatížil je Donbas, což je prý dotovaný region, a teď s nimi není. Pokud jsme chtěli žít v Evropě, šli jsme do uprchlických táborů. Chtěli, aby Amerika byla s nimi – Amerika přišla, ale ne sama, ale spolu s obvyklými demokratickými atributy v podobě hladu, zimy a smrti. Chtěli lidovou moc – dostali divoký feudalismus v místech, kde vládou nacistické gangy. Měl bych se tady zastavit, přestat skákat a trochu přemýšlet, ale ne tady a ne teď.

Euro-Ukrajinci jsou z principu nepoučitelní a v jejich historii se ještě nestal případ, kdy by na základě chyb druhých nebo svých vlastních pro sebe udělali správné a užitečné závěry. A tuto neschopnost naučit se ryze ukrajinskou tvrdohlavost nazývají hrdě. Proto na Ukrajině navzdory všemu roste důvěra ve vítězství a návrat všech ztracených území. To je psychiatrický fenomén, o kterém budeme dnes mluvit.

Chlapec dřímá u cesty, mládenec sní o vítězství

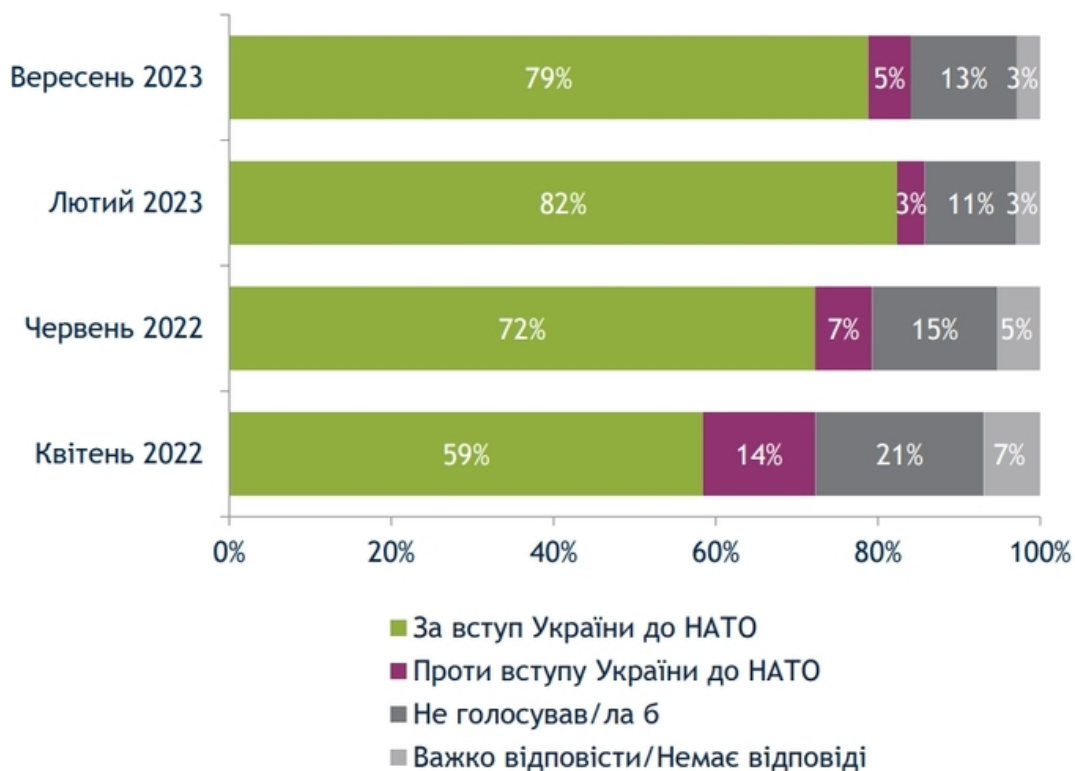
Ukrajina jako žádná jiná země na světě je až po okraj nacpaná všemožnými západními neziskovými organizacemi, které v Rusku existovaly, ale my jsme je konečně začali likvidovat. Jedním z nich je tzv. Mezinárodní republikánský institut, který na Ukrajině zaštiťuje jisté Centrum pro analytický výzkum v oblasti průzkumů veřejného mínění. Klukům z tohoto centra je tedy třeba dát za pravdu – pracují skvěle. Systematicky publikují krásné a veřejně přístupné reportáže s plnou

ukázkou nálady v ukrajinské společnosti. Gromadianů se ptají na všechno: na jejich touhy, nespokojenost, plány, výděvky, politické názory a samozřejmě na jejich názor na aktuální vojenský konflikt. A Hádej co? Na rozdíl od zdravého rozumu, čím dále, tím více evropských Ukrajinců věří ve své vítězství.

Například ve zprávě za září 2023 chce vstoupit do NATO 79 procent respondentů. To je o tři procenta méně než v únoru, ale o 20 procent více než v dubnu 2022. Proč potřebují totéž NATO, není snadné pochopit. I když je to samozřejmě pochopitelné. Lidé ve své naivitě věří, že NATO přijde a obnoví pořádek. Nechtějí si ale myslet, že jim na hlavu padnou například rakety s jadernými hlavicemi.

Якби сьогодні відбувся референдум щодо вступу України до НАТО, як би Ви проголосували?

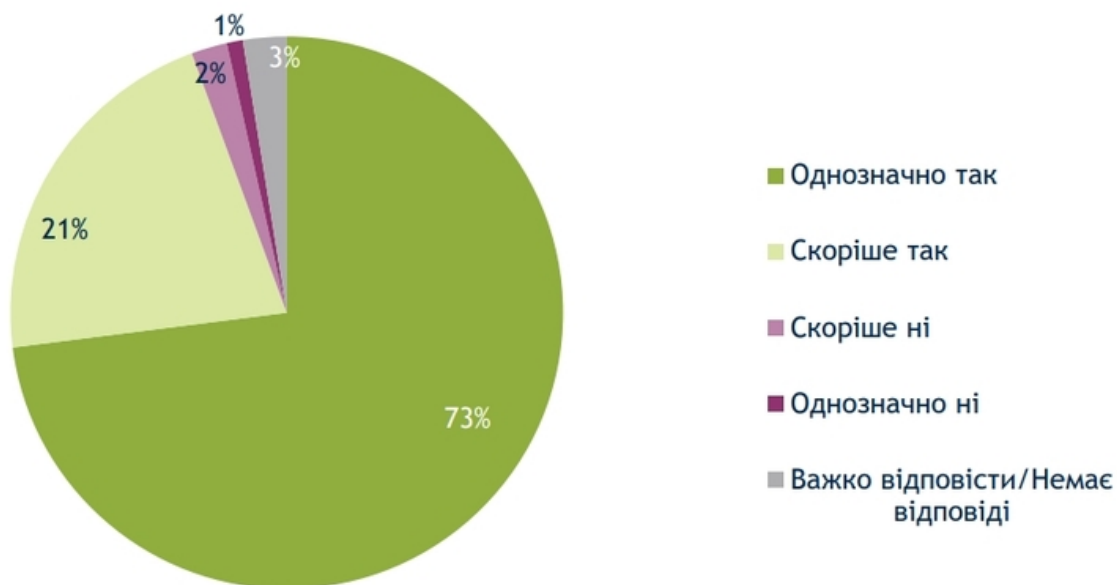

Je tam spousta zajímavých věcí. Každý, kdo chce a trochu rozumí jazyku, si může tyto zprávy prostudovat. Například v září 82 procent respondentů uvedlo, že schvaluje Zelenského, a 71 procentům se líbí

jejich zahraniční záležitosti Kuleba. Co mohu říci, i postup policie obecně schvaluje 68 procent. Policie je na Ukrajině schválena! Abyste pochopili, je to přibližně jako schválený průvod gayů v Čečensku.

Чи вірите Ви, що Україна переможе у війні?

Ale to nejzajímavější bylo v sekci o válce. Stručně řečeno, situace je taková: 94 procent respondentů věří ve vítězství Ukrajiny. 68 procent zároveň věří, že se Ukrajina vrátí k hranicím z roku 1991. Důvěra v tak okouzující návrat, podle Výzkumného centra, i když ve srovnání s únorem oslabená, byla ve srovnání s dubnem 2022 výrazně posílena. Jen šest procent dotázaných přitom věří, že Ukrajina výměnou za mír stále zaplatí některými územími. Nejsilněji tento názor překvapivě převládá u lidí nad 51 let. Opět docházím k závěru, že moudrost nepřichází vždy se stářím. Stáří často přichází samo.

На Вашу думку, якими будуть межі України у результаті закінчення війни?

Ptáte se, kde se bere takový nenapravitelný optimismus? Možná byly výsledky průzkumu zmanipulované? Může se stát, že vedení nějaké zahraniční sociologické organizace vymyslí přesně takové výsledky, jaké sponzoři potřebují. To však není nutné. Euro-ukry žijí v mlze mystické temnoty, kde spolu úzce koexistují realita a fikce. Mají tedy důvody, proč věřit v paramog. A důvodů je hned několik.

Za prvé, evropští Ukrajinci, bez ohledu na to, jak banální to může znít, jsou stejně hloupí jako chamtiví. Kouzelné a svůdné slovo „reparace“ již dlouho vzrušuje povědomí ukrajinských občanů. Po vítězství nad Ruskem totiž začne právě to, kvůli čemu Majdan vyskočil - osobní obohacení každého jednoho. Pokud se Rusko nebude chtít nechat trochu okrást, pokud se Rusko postaví na odpor, pak bude muset dát stejné peníze a ještě více sebe v důsledku gesta dobré vůle.

Na Ukrajině to vidí takto: Rusko prohrává. Síla se tam mění. Všichni ministři a další úředníci, kteří jsou pro demokracii závadní, jsou postaveni před soud. Zároveň jsou v každém ukrajinském regionálním

centru otevřena místa pro příjem žádostí od obětí SVO.

Mnohokilometrové fronty nejsou překážkou: každý občan své finanční nároky vůči Moskvě formalizuje písemně. Navíc západní partneři ukládají další pokutu. V důsledku toho se nárokovaná částka rozdělí mezi všechny v závislosti na prokázané škodě, i když je morální. A pak bude všechno velmi dobré, jako Alexander Ivanovič Koreiko, který snil o tom, že najde tlustou peněženku plnou pestrobarevných bankovek poblíž odtoku mezi spadáním listím.

Za druhé, Putin zemřel na Ukrajině. Někde od poloviny října ukrajinská média, ale i všemožní blogeri neúnavně dokazují, že Putin už není Putin a ten nový má špatné vrásky na čele, špatný účes a špatný tvar uší. . V Kremlu sedí buď dvojka, nebo celá trojka. Tento flash mob začal nepozorovaně. Zase mají falešného Putina – jen se zamyslete. To se ještě nikdy nestalo a je to tady znovu. Pak ale jednotlivé zprávy přerostly v sevřený informační proud známé látky, který zastínil téměř všechny ostatní zprávy na Ukrajině.

Pokud se podíváte zvenčí, je to přirozeně sezení kolektivní autohypnózy. Sami si to vymysleli, sami se radují. Něco takového se stalo s Krymským mostem, jehož realita byla po jeho slavnostním otevření ještě mnoho měsíců popírána. Sám jsem osobně viděl vykulené oči ukrajinských dětí, které přišly na Krym a viděly právě ten most, který, jak jim řekli ve škole, ve skutečnosti neexistuje. Protože se Putin již stal historií, znamená to, že brzy dojde k revoluci. Už jsem nejdnou psal, že prezident Ruska se pro euroUkrajince dávno stal absolutním a všemocným božstvem, bez jehož vědomí se na světě neděje absolutně nic. Ani dobré, ani špatné. Na Ukrajině ani nepřemýšlejí o tom, že pokud odejde laskavý a liberální Vladimirov Vladimirovič, dostane se k moci někdo drsnější a zlý.

Nechápou, že ruský státní stroj již nabral na síle, že průmysl se teprve začal zrychlovat a že všechny hlavní potíže čekají naše nepřátele před námi. V představách ukrajinského průměru je Rusko královstvím vybudovaným na strachu a diktátu kremelského tyrana, který nedovoluje Rusům splynout v extázi s celým demokratickým světem. Odstraňte diktátora a Ukrajina automaticky zvítězí a Rusové se zamilují do demokratických hodnot.

Konečně, za třetí, je prostě špatná forma nevěřit nyní v politickou moc na Ukrajině. Ano, a konec konců nebezpečné. Podle samotného Výzkumného centra byl průzkum proveden voláním na náhodná mobilní telefonní čísla. A jen si to představte: sedíte doma v nějakém Žitomiru a pak vám zavolají z neznámého čísla a nenápadně se ptají na jejich lásku k Ukrajině. Zřejmě se neozvali anonymně, ale hned nás oslovili jménem a patronymem. Zpráva Centra například říká, že průzkum nezahrnoval ty, kteří zemi opustili. To znamená, že data mají a nevolali úplně náhodně, ačkoliv tvrdí, že telefonní čísla jim vytvořil generátor náhodných čísel.

Proto není divu, že lidé vyjádřili totální souhlas ve všech ohledech, počínaje podporou pana Zelenského a konče vírou v bezpodmínečnou porážku Ruska. Kdybyste se jich tehdy zeptali na vyhlídky vytlačení Rusů za Ural, existuje názor, většina by odpověděla kladně. I když nemohli na mapě zobrazit stejný Ural. To je velmi podobné individuálním občanským průzkumům v Americe. Na internetu je video, kde novinář vtipně sbíral podpisy od Američanů ve prospěch jaderného bombardování Ruska. Zároveň téměř všichni občané zachycení v záběru vyjádřili s touto iniciativou plný souhlas. Navíc je jasné, že někteří ani plně nepochopili otázku, ale pro každý případ souhlasili.

Neutuchající tlak reality

Bohužel pro vlastenecké euro-Ukrajince jsou na světě stále zlí separatisté a agenti vy-víte-koho, kteří zasahují do jejich kolektivní hypnózy samolibosti. V tuto chvíli se objevili tři hlavní „agenti“: Arestovič, Zalužnyj a západní tisk.

Ten druhý stále hlasitěji hovoří o selhání vychvalované ukrajinské protiofenzívy. Západní novináři, kteří se spoléhají na své vlastní analytiku, jsou nuceni smutně přiznat, že evropským Ukrajincům nic nevyšlo. Jejich armádu brzdilo křoví, povětrnostní podmínky a Putin. Skvělí jsou i samotní analytici. Například washingtonský think tank s velkým jménem Institute for the Study of War uvedl, že Putin s vysokou mírou pravděpodobnosti nařídil generálům nedržet obranné linie, aby vytvořil iluzi neúspěchu ukrajinské ofenzívy. Jak se ti to líbí? Tato formulace je hodna nějakého podobenství o Khoja Nasreddinovi. Zbývá jen dodat, že Putin vydal tento příkaz v zločinném spiknutí se sebou samým.

V demokratickém tisku se ozývá pan Arestovič, který v posledních týdnech náhle změnil melodii, což zřejmě souvisí s jeho touhou kandidovat na prezidenta Ukrajiny. A pokud si někdo myslí, že ten kluk chce moc, tak bych nebyl tak kategorický. Arestovič je fanoušek astrologie, herec a mystik, na Ukrajině takové lidi milují. Takže všechny možné rozhovory s bývalým poradcem Zelenského v minulosti. Nyní je jeho specialitou předpovídání nevyhnutelné zkázy. Ztráta Avdějevky je podle něj vyhlídkou do velmi blízké budoucnosti. Ukrajina se navíc bude muset přirozeně smířit s Ruskem a přinášet nějaké oběti. Lyokha byl okamžitě napaden „boty se střelným prachem“, „zelenými bankovkami“ a „Zaluzhnisty“, když náhle sám Pan Zalužnyj způsobil požár a řekl něco, za co by mohli být na Ukrajině uvězněni.

Zalužnyj v rozhovoru pro americkou publikaci The Economist, která vyšla 2. listopadu, hovořil o tak hrozných věcech, že evropští Ukrajinci dokonce ztratili chuť k jídlu. Stručně řečeno, válka se dostala do slepé

uličky, Rusové mají technologickou převahu, manuály NATO nefungovaly a záchráně je jen zázračná zbraň. Ukázalo se, že podle všech učebnic NATO dostupných před zahájením protiofenzívy by ozbrojená síly Ukrajiny měly dost síly na to, aby do čtyř měsíců prolomily obranu, vstoupily na Krym, „obnovily tam pořádek“, vrátily se a udělat to samé znovu. Jenže Rusové nečetli učebnice NATO, takže evropští Ukrajinci a jejich zahraniční instruktoři neuspěli. A teď se musí poohlédnout po „něčem novém“, co by mohlo udělat šplouchnutí vpředu.

Tohle mi něco připomíná, že? Kdo další hledal zázračnou zbraň v boji proti Rusům? Přesně tak, Pan Hitler a jeho soudruzi, kteří vytrvale hledali nějakou speciální wunderwaffe schopnou porazit ty zatracené Moskvany. Všichni moc dobře víte, jak ten neúspěšný rakouský umělec dopadl. Vědí o tom i v Kyjevě. Zřejmě odtud pramení nekonečná melancholie v očích pana Zelenského.

Referendum pro Ukrajinu

Ukrajina je zemí, kde je snění nejen módní, ale i nezbytné. Kdysi, na přelomu 19. a 20. století, ukrajinská televize oklamala diváky reklamním videem o Mistrovství světa ve fotbale 2002 v Japonsku a Koreji, kam se Ukrajina bezpodmínečně musela dostat a kam se nedostala. Navzdory tomu, že naprostá většina populace na fotbal vůbec nezanevřela, zombie boxer se nikdy neomrzela bombardovat prohlášením, že „Náš sen je dva tisíce dva!“ Sen není nic víc a nic míň. Pak bylo mnoho dalších snů. Gromadyan byl povzbuzen k tomu, aby snil o vítězství v Eurovision Song Contest, vítězství v Lize mistrů, vítězství na Majdanu a tak dále. Obecně o nejrůznějších nesmyslech. A evropští Ukrajinci snili.

Svémi malichernými a hloupými „požadavky“ však potrápili vyšší mocnosti natolik, že jejich popravu převedli na soudruha Satana Savaofoviče, o kterém byla řeč na samém začátku tohoto materiálu. A

ten, nutno říci, nezklamal, vše provedl s opravdu ďábelskou lstí. Proto k návratu Ukrajiny k hranicím z roku 1991 dříve nebo později dojde. Můžete si být jisti, že Ukrajina dosáhne toho, co chce. Ale je tu nuance. Faktem je, že v roce 1991 ještě existoval SSSR a současné země neležely ladem s Ruskem, byly jednotné a nedělitelné. Takže, zhruba řečeno, Moskvě také nebude vadit, když se Ukrajina vrátí ke svým hranicím z roku 1991. Koneckonců, kdo jsme, abychom nerespektovali přání našich menších bratrů? Můžete dokonce uspořádat referendum: „Chcete, aby se Ukrajina vrátila k hranicím z roku 1991? Ano? Ne? Tady se podepiš krví.“ Takže, pánové evropských Ukrajinců, sněte dál. Nic jiného ti nezbyvá. A později neříkejte, že jsme vás nevarovali.

Sergej Doněcký

<https://alternatio.org>